

Літературна сторінка

*Поезія – це завжди неповторність,
Якийсь безсмертний дотик до душі...
(Ліна Костенко)*

ТВОРИ ЛРІВЦІВ ЗА МОТИВАМИ ТВОРЧОСТІ В.О. СУХОМЛИНСЬКОГО

Стоянова Олена, 7мт

Як кіт умивається

Рано вранці прокинувся наш сірий кіт. Устав зі свого ліжка біля печі, вигнув спину високо-високо й погнувся. Аж простягся. Потім сів, зажмурився й став умиватися. Ось як він це робить. Висуне язика, піднесе лапку, змочить її слиною. Потім розчісує мокрою лапкою вуса, гладить мордочку, чистить брови.

Нарешті ранкові процедури завершено. Аж ось Оксана (маленька господарка кота) заходить до кімнати. Вона щось несе у глиняній посудині. Сірий кіт мружиться від сонечка і намагається зрозуміти, що ж це таке несе Оксанка. Дівчинка підійшла ближче і поставила перед своїм улюбленцем миску з молоком. Кіт (до речі його звати Баунті) довго вагався, чи варто йому пити прохолодне, свіже, чисте, біленьке молочко і замурзатися, або краще відмовитися і залишитися чистеньким. Це, до речі, буде корисно для його фігури. Але все ж таки, цей дивовижний напій так вабить до себе. Ні, ні, ні, ні. Не буде. Баунті подивився своїми великими очима на господарку, щось тихо нявкнув і заплигнув на підвіконня, щоб полежати, погрітися під теплим сонячним промінням.

- То он ти який! – образилася Оксанка. – Я йому і ковбасу, і рибку, і молоко! А він тільки: «Няв-няв! Няв-няв!». Тьху на тебе! Ось візьму і більше не приноситиму тобі НІ-Я-КИХ делікатесів!

Оксанка повернулася і покрокувала до дверей. Баунті у щоді дивився їй услід. «Добре, хоч молоко залишила!» – подумав кіт.

Аж раптом Оксанка розвертається і каже:

- Ну й ну! Покарала тебе, а молоко забрати забула!

Тільки почала вона повертатись, як раптом котик зістрибує з підвіконня, біжить до миски і починає жадібно пити її вміст.

Прохолодне молоко зігрівало душу Баунті. Це було найсмачніше молоко у світі! Оксана тільки мовчки дивилася на свого улюбленця.

Коли він завершив свою трапезу і подивився на дівчинку, уся його мордочка була мокрою, білою, але щасливою.

Оксана засміялася. Баунті теж усміхнувся. Проте, думав він тільки про одне: знову доведеться умиватися!

Старовойт Поліна, 3мт

Два метелики

Над зеленим лугом літали два метелики. Один білий, а другий червоний. Зустрілися, сіли на зеленому листочку та й хваляться. Білий метелик говорить:

- Мої крильця найкрасивіші.

А червоний каже, що у нього красивіші крильця. Так вони і посварилися.

Пролітав повз джміль, подивився як вони сваряться і каже:

- Не крильцями й красою міряються, а розумом.

Созінов Тимофій, 3мт

Кому ж іти по дрова?

Край села живе вдова з трьома синами. Два сини вже дорослі юнаки, високі, статні, славні, красиві. А третій – підліток Юрко – маленький, тоненький, мов очеретина.

Було це взимку. Впав глибокий сніг, дме північний вітер, тріщить мороз. Мати говорить – немовби сама до себе, але щоб і сини чули:

- Холодно, діти. А дров немає... Кому ж за дровами йти?

Перший син, найстарший сказав:

- Я дуже зайнятий.

- Що? – сказала мама. – Ти ж просто сидиш.

Другий син відповів, що стомився.

А найменший син мовчки встав і пішов по дрова. Коли він вийшов за хвіртку, старші брати сказали:

- Він молодець! Для нас усіх добру справу зробить, дрова принесе.

- Так, він не ледачий, як ми. І це правильно, тому що ледачому важко на світі жити.

БУРИМЕ ВІД МАЛЕНЬКИХ ПОЕТІВ 2МТ КЛАСУ

Літвін Ольга

У саду зростають квіти,
І вони такі красиві.
Треба нам їх всі полоти,
Щоб вони росли щасливі.

Волканіна Катерина

Двоє зайчиків сиділи,
Моркву і капустку їли.
Потім вовк до них прибіг
Та капустку попросив.

Тарасюк Шон

Двоє зайчиків сиділи
І пюрешку з м'ясом їли.
І морозиво, і сир,
І цукерки, і кефір.

Мехасюк Анастасія

Про млинці багато знаю.
Їх з беконом люблю.

Літературна сторінка

КОЛЕКТИВНІ НЕБИЛИЦІ УЧНІВ ЗМТ КЛАСУ

Катречко Марія,
Гродецька Ксенія

Небилиця про талановитих звірів

Я почула небилицю,
Ніби лис зіграв на скрипці.
Звірі у таночок стали,
Й дуже круто танцювали.

Горева Аліса,
Тімофєєва Віолетта

Небилиця про різнокольорову кицю

Я почула небилицю
Про рожево-синю кицю.
Хтось її намалював,
Фарбами розфарбував.
Ожила вона вночі,
Заховалася в печі –
Стала чорною за мить!
Треба лапки й вушка мить.

Небилиця про виправдання

Я почула небилицю
Про малесеньку куницю.
Вона гралася з лисицею,
А ще з вовчиком і кицею.
Не хотіли в школі вчитися,
Бо була там небилиця,
Яку створив маленький Гриць,
Бо в школі не було суніць.

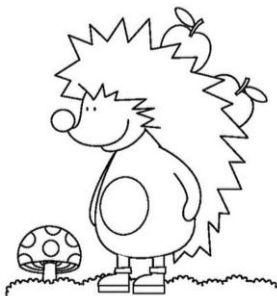

ПОЕТИЧНЕ РІЗНОБАРВ'Я ВІД УЧНІВ ЗМТ КЛАСУ

Созінов Тимофій

Модний їжачок

Жив у лісі їжачок,
Був у нього піджачок,
Ще кросівки «Адідас»,
Брюки модні про запас.

М'яч

М'яч стрибає,
З дітьми грає,
Підлітає
На ходу.

Він кругленький
І м'якенький,
Робить сальто
На льоту.

Катречко Марія

Смішинка

Розказала всім Маринка,
Що у неї є смішинка.
А смішинка закружляла,
Радість всім подарувала.

Осипчук Олександра

Чорнобривці

Чорнобривці розквітають,
Славно листя підіймають.
Щастя й радість всім дарують,
Рясно у садках квітують.

Стрельцова Анастасія

Небилиця про блискавку

Я почула небилицю
Звідки взялась блискавиця.
Вона вийшла із квартири
І сказала: «Хочу сиру!»
І пішла його шукати,
В небі з друзями літати.

